

Aan het college van burgemeester en wethouders en de gemeenteraad van Zeist
Postbus 513, 3700 AM Zeist

Betreft: Zienswijze inzake ontwerp Wijziging Omgevingsplan "Forensische zorg", zoals gepresenteerd aan de raad bij raadsinformatiebrief 24.157, dd 4 december 2024.

21 januari 2025

Geacht college en geachte raadsleden van de gemeente Zeist,

Inleiding

Deze wijziging van het Omgevingsplan Forensische zorg beoogt het reguleren van de forensische zorg binnen Zeist, door vestiging van forensische zorg in eerste instantie te verbieden en pas toe te staan naar aanleiding van een concreet verzoek tot vestiging. Daardoor kan per verzoek worden afgewogen of forensische zorg passend is in het kader van een evenwichtige verdeling van functies aan locaties. Daarbij worden belangen afgewogen, bij voorbeeld op het gebied van (gevoelens van) sociale veiligheid en overlast¹.

Door deze constructie kunnen ook eisen worden gesteld aan vergunning tot vestiging en krijgt de gemeente (eindelijk) invloed in het sturen op sociale veiligheid rond forensische instellingen op het grondgebied van Zeist.

Het doet ons genoegen om te lezen dat de gemeente door deze Wijziging Omgevingsplan Forensische Zorg, de sturende rol, die de Omgevingswet (in tegenstelling tot de oude wet op de ruimtelijke ordening) biedt, oppakt. Hoewel wij deze doelstelling ondersteunen, is de wijze waarop de gemeente daar invulling aangeeft ontoereikend en zelfs contra productief te noemen.

Terugblik

Een regeling die regie vanuit de gemeente mogelijk maakt, is hard nodig. Wij recapituleren nog even waaruit dat blijkt.

In 2017 werd, Anne Faber vermoord, door een patiënt van de forensische instelling, die nu Fivoor heet. In de vele gesprekken die daarop volgden met de instelling, de burgemeester, de minister, de inspectie etc, waarbij de BDD aanwezig was, ontvouwde zich het volgende beeld:

De instelling is verantwoordelijk voor de veiligheid binnen de instelling. Dat wordt gecontroleerd door de inspectie etc en daarover heeft de minister het laatste woord.

Het delen van informatie over individuele patiënten die zich buiten de poort bewegen stuit op strikte privacy regels. Zelfs over fouilleren bij naar buiten gaan van een patiënt doet de instelling moeilijk. De instelling is van mening dat zij niet verantwoordelijk is voor de veiligheid buiten de poort. Dit is in gesprekken meermalen letterlijk gezegd. Onveilig gedrag buiten de poort van patiënten is volgens de instelling de verantwoordelijkheid van gemeente, politie etc. Daarom hoeft zij voor bewaking buiten de poort de portemonnee niet te trekken.

Controle op gedrag van patiënten buiten de poort vindt door de instelling niet actief plaats. Pas als er dusdanige incidenten zijn dat er melding wordt gedaan bij politie, bereiken signalen de instelling. Verder maakt de instelling zich afhankelijk van de terugkoppeling van de patiënt zelf over hoe het buiten gegaan is.

Door de overtuigingskracht van de toenmalige burgemeester Janssen, zijn er twee buurtcoaches gekomen voor een aantal uren per dag en is een verbindingsoverleg tussen het dorp en de instelling ontstaan.

Overigens zouden de buurtcoaches eind 2020 weer wegbezuinigd zijn als de burgemeester, mede op aandringen van ons als BDD niet had ingegrepen. Hun werkterrein is rond die tijd, beperkt tot het instellingsterrein. Zij kwamen tot het steekincident van 2 januari niet meer in het dorp.

Zomer 2024 is eindelijk ook een veiligheidsoverleg op gang gekomen, waarin de wijkagent, de instelling, de wijkmanager van de gemeente en wat mensen uit het dorp informatie uitwisselen op basis van gemelde incidenten.

¹ Artikel 1.3 Omgevingswet, jo. Artikel 2.1 Omgevingswet, verder uitgewerkt door o.a. Rb Gelderland, ECLI:NL:RBGEL:2024:2136. Zie pagina 23 van de motivering Wijziging Forensische zorg, Omgevingsplan Gemeente Zeist,

En ondanks de inspanningen van burgemeester Janssen, de overleggen, de door de inspectie goedgekeurde verbeterplannen, afgeronde verbetertrajecten van de instelling intern, het nieuwe groen licht van de minister aan de instelling om weer zwaardere gevallen op te nemen, is het dus opnieuw gruwelijk mis gegaan in het dorp. Een buurtbewoonster werd op klaarlichte dag doodgestoken in het dorp. Een patiënt van de forensische instelling Fivoor is opgepakt als verdachte.

Fivoor buiten het Omgevingsplan gehouden

Voor ons is onbegrijpelijk dat de bestaande forensische instelling buiten de wijziging gehouden wordt. Het betreft de forensische instelling Fivoor, locatie Den Dolder. Deze instelling zullen wij verder aanduiden als: Fivoor.

Juist deze instelling, die de noodzaak van regulering door de gemeente dubbel en dwars heeft bewezen, mag volgens de ontwerp wijziging op de oude voet doorgaan. Sterker nog, anders dan tot heden het geval is, wordt de forensische zorg van Fivoor zelfs uitdrukkelijk positief bestemd.

Daarvoor worden twee argumenten genoemd.

Ten eerste zou de forensische zorg, momenteel, in de huidige omvang, met de toegepaste veiligheidsmaatregelen, passend zijn op de aangewezen locatie (Den Dolder dus), maar op den duur minder gewenst.

Ten tweede zou er sprake zijn van het uitsterven van Fivoor. De Wijziging Omgevingsplan Forensische Zorg sluit daarbij aan door op te nemen dat de instelling geen grotere invulling mag geven aan de huidige forensische zorg. En als het gebruik als forensische instelling langer dan een jaar is onderbroken mag het niet meer heropenen.

NB: Er wordt géén opname stop ingesteld, dus zolang de forensische instelling patiënten opneemt, sterft er niets uit. Ook wordt een wijziging van invulling, zonder dat deze groter wordt, niet uitgesloten.

Onze zienswijze richt zich tegen het feit dat de forensische instelling in Den Dolder buiten de nieuwe regels wordt gehouden.

Om met het tweede argument te beginnen: “Het sterft toch uit”.

Fivoor sterft echt niet vanzelf uit.

Uitsterven vereist vertrek, stopzetten van de voeding stroom of een vertrekdatum.

In 2015 heeft Altrecht, de rechtsvoorganger en mede-eigenaar van Fivoor bij de gemeente aangegeven de grond van de WA Hoeve te gaan verlaten.

Daarop heeft een anderhalf jaar durend inspraak traject plaatsgevonden. Dit heeft geresulteerd in de Gebiedsvisie WA Hoeve, die is vastgesteld op 17 januari 2017. Volgens deze gebiedsvisie zou de totale ontwikkeling van de WA Hoeve in 10 a 15 jaar plaatsvinden. Uitgangspunt was in eerste instantie dat Altrecht (en dus ook de forensische instelling) uiterlijk per 1 januari 2025 vertrokken zou zijn (uitgangspunt voor berekeningen met betrekking tot de opbrengt die behaald moest worden voor Altrecht in verband met vertrek: Boekwaarde niveau 2025).

Inmiddels lijkt het erop dat geen gemeente Fivoor op zijn grondgebied wil hebben en creëert ook de gemeente Zeist, via deze wijziging van het Omgevingsplan Forensische zorg, de mogelijkheid om een verhuizing van Fivoor naar een andere locatie in Zeist onmogelijk te maken.

Dat betekent dat van vertrek voorlopig geen sprake is.

De norm die nu in de Wijziging Omgevingsplan Forensische zorg gesteld wordt is: “Het is verboden de forensische zorg te veranderen, tenzij dit gebruik naar aard en omvang niet wordt vergroot. Indien het gebruik voor een periode van langer dan een jaar geheel of gedeeltelijk wordt onderbroken, is het verboden om het onderbroken gebruik, te hervatten of te laten hervatten”. Dit biedt geen enkel uitzicht op uitsterven. De instelling wordt goed gevoed door nieuwe mensen die forensische zorg nodig hebben. Daar is geen gebrek aan. Van een ‘uitsterfregeling’ is daarmee in het geheel geen sprake. Het Omgevingsplan faciliteert dat Fivoor na deze wijziging haar activiteiten in de huidige omvang onbepaald kan voortzetten. Alleen als zij daar zelf voor kiest, wordt dat anders. Bovendien kent de regeling geen einddatum. Dat geeft de gemeente in het geheel geen regie. Dit in tegenstelling tot wat de plantoelichting doet vermoeden.

Kortom: De gemeente zal in zijn Wijziging Omgevingsplan Forensische Zorg een einddatum moeten noemen. Voor ons het liefst zo spoedig mogelijk, uiterlijk 1 januari 2027.

Als klap op de vuurpijl wijst het voorstel een grondgebied aan waarop de forensische instelling tot uitsterven zou mogen voortbestaan, dat groter is dan de huidige locaties. Er wordt op de kaart een veel groter terrein buiten het Omgevingsplan Forensische Zorg gehouden dan de twee huidige gebouwen van Fivoor. Dat is al helemaal in strijd met de gedachte uitsterven.

Door nu geen duidelijke einddatum te noemen, handelt de gemeente in strijd met de Gebiedsvisie WA Hoeve, die op 17 januari 2017 is vastgesteld. Volgens deze gebiedsvisie zouden de instellingen, waaronder Fivoor, uiterlijk 1 januari 2025 weg zijn. In plaats daarvan komt er huizenbouw. Deze gebiedsvisie is 10 jaar geldig. Door Fivoor niet te dwingen tot vertrek handelt de gemeente in strijd met zijn eigen gebiedsvisie.

Tevens hebben burgemeester en wethouders, na het vaststellen van gebiedsvisie, samen met de projectontwikkelaar consequent naar Den Dolder gecommuniceerd dat Fivoor uiterlijk per 1 januari 2025, weg zou zijn. Later is gecommuniceerd dat 1 januari 2027 echt de uiterste datum van vertrek zou zijn.

Door nu niet 2027 als einddatum te noemen handelt de gemeente in strijd met zijn eigen regels en met het vertrouwensbeginsel.

Door dit ontwerp Wijziging Omgevingsplan Forensische Zorg verergert de gemeente het vertrekprobleem van Fivoor. Verhuizing naar een andere locatie binnen de gemeente wordt in beginsel onmogelijk gemaakt. Dit is in strijd met het vertrouwensbeginsel.

Daarmee worden de belangen van de bewoners van Den Dolder op het gebied van sociale veiligheid, overlast etc². anders gewogen dan die van de overige bewoners van Zeist. Dat is in strijd met het gelijkheidsbeginsel.

Eerste argument Fivoor is passend in Den Dolder

Dan nu het eerste argument:

“De forensische zorg is, momenteel, in de huidige omvang, met de toegepaste veiligheidsmaatregelen, passend op de aangewezen locatie (Den Dolder dus), maar op den duur minder gewenst.”³

Deze motivering wordt als volgt nader uitgewerkt,⁴

“Op de huidige locatie van het behandelcentrum zijn maatregelen genomen om de sociale veiligheid en leefbaarheid te vergroten. Zo bestaat de forensische zorg op de Willem Arntsz Hoeve in Den Dolder uit 3 beveiligde klinieken: De Forensisch Psychiatrische Afdeling Utrecht (FPA in gebouw Roosenburg), de Wier Kliniek gesloten en de Wier plus. Samen bieden ze plek voor 135 patiënten. Op de huidige locatie van het behandelcentrum zijn maatregelen genomen om de sociale veiligheid en leefbaarheid te vergroten.

Als gevolg van de maatregelen is er veel meer openheid van het behandelcentrum richting de buurt gekomen. Het behandelcentrum geeft voor omwonenden uitleg over hun klinieken, over wie daar zitten (mensen die door een psychiatrische oorzaak in aanraking zijn geweest met justitie), wat daar gebeurt (behandelen om de maatschappij te beschermen en deze mensen weer veilig te laten terugkeren in de samenleving), wat de beveiliging is (beveiliging Fivoor, wijkagent en politie/ambulance) en waar omwonenden terecht kunnen met zorgen, overlast of gevaar (buurtcoaches, beveiliging Fivoor, wijkagent en politie).

Omwonenden hebben een netwerkgroep opgezet waarin veiligheid een vast onderdeel is van de agenda.

De meldingen worden bijgehouden en verantwoord in rapportages Omgevingsmanagement. Daarmee ontstaat er meer inzicht in de veiligheid en is het mogelijk waar nodig gerichte actie te ondernemen.

Onlangs konden onder meer omwonenden en andere belangstellenden een kijkje nemen achter de gesloten deuren van de 2 klinieken van het behandelcentrum in Den Dolder.”

(....)

“Met deze maatregelen is de druk op de sociale veiligheid en het woon- en leefklimaat in de omgeving van het behandelcentrum zodanig verminderd dat een uitstertregeling voor het behandelcentrum op het terrein verantwoord is.”,

² Zie voetnoot nummer 1.

³ Pagina 13 motivering wijziging forensische zorg omgevingsplan gemeente Zeist.

⁴ Pagina 24/25 motivering wijziging forensische zorg omgevingsplan gemeente Zeist.

Dat praten over verbinding en veiligheid geen veiligheid biedt, is maar weer bewezen, door het neersteken van een dorpsbewoonster op 2 januari 2025.

De instellingen zijn altijd onderdeel van het dorp geweest. Zonder overleg met de omgeving is de gewone psychiatrische zorg ineens uitgebreid tot verslavingszorg. Dit heeft, tot die zorg weer verdween, voor veel overlast gezorgd. Kort daarna heeft Altrecht, ook weer zonder informeren van omgeving of gemeente, forensische zorg in huis gehaald.

Na de dood van Anne Faber bleek dat de instelling fout op fout gestapeld had en volgde een verbetertraject.

Of Fivoor zich de laatste tijd aan protocollen heeft gehouden en de protocollen niet deugen, of zich niet aan de protocollen heeft gehouden, maakt niet uit. Het is gewoon niet veilig. Eerst de serie autobranden, vervolgens 2 doden in 7 jaar, alsmede de vele kleine incidenten leggen een te zware druk op de sociale leefomgeving van den Dolder.

Genoeg is genoeg.

In de belangenafweging die volgens de Omgevingswet moet plaatsvinden bij evenwichtige toedeling van functies aan locaties, zou Fivoor juist wèg moeten uit Den Dolder. De bewoners van Den Dolder hebben hun portie gehad. Er is volstrekt onvoldoende draagvlak voor het huidige plan.

De gemeente moet eisen stellen aan de bedrijfsvoering op het gebied van veiligheid in de omgeving.

Zoals wij in het eerste deel van deze zienswijze al aangaven is de basishouding van Fivoor te veel "Wij zijn alleen verantwoordelijk binnen de poort. Voor het laten uitstrijken van onze verantwoordelijkheid tot de omgeving en het dorp hebben wij de middelen niet. Met twee buurtcoaches, die enkele uren per dag bereikbaar zijn, en dan alleen op het eigen terrein, moeten de bewoners van Den Dolder al blij zijn". Deze houding is echt te beperkt.

In het verleden (tot eind 2015?) had Altrecht, waar de forensische instelling onder viel, een hele afdeling bewaking, die zorgde voor 24 uur bewaking per dag. Bewakers liepen met medewerkers en patiënten mee naar het station/dorp. Zij waren ogen/oren en fysieke aanwezigheid van de instelling buiten de instelling (die toen nog geen Fivoor heette). Van oud medewerkers hebben wij begrepen dat de omgeving veel minder veilig geworden is, na afstoten van de bewaking. Ook het werk zelf werd minder veilig. Bij een boze patiënt (als verlof werd ingetrokken bij voorbeeld) kon de behandelaar de bewaking niet meer bellen.

Dit klemt temeer nu de gesprekken over veiligheid, die in allerlei overleggen plaatsvinden, worden gevoerd vanuit meldingen. Hoeveel meldingen zijn er geweest bij politie en gemeente? Hoeveel gemelde incidenten, en welke? Steevast was de conclusie: "Weinig meldingen, dus het gaat goed". Maar het ging dus niet goed.

Want sociale veiligheid is zoveel meer dan meldingen van onveilige situaties, diefstallen, agressief gedrag in het dorp, weglopers etc. Er zijn vele signalen die leiden tot een -al dan niet terecht- onveilig gevoel en die nooit tot een melding zullen leiden omdat ze te ambigu zijn. Er zijn zoveel gedragingen, die niet tot een melding leiden, die erop duiden dat iemand de vrijheid buiten de poort niet (meer) aan kan.

Juist deze signalen van afwijkend gedrag /een blik in de ogen van patiënten die buiten de poort rondlopen, mist Fivoor. Vroeger konden bewakers, die deze signalen hebben leren herkennen en een directe band hadden met de instelling, deze signalen doorgeven. "Let ff op Pietje". En een getrainde bewaker kan bij de eerste opgemerkte signalen van oplopende spanning bij een patiënt al kalmerend ingrijpen. De twee buurtcoaches die Fivoor nu in dienst heeft en die een paar uur per dag bereikbaar zijn, zijn niet voldoende.

Als gedrag tot een melding heeft geleid, ben je al te laat. Al overleg je daar achteraf 10 keer over. Het gaat om voldoende zicht op het gedrag van mensen die naar buiten mogen, als ze buiten zijn. Dát is belangrijk, zowel voor de veiligheid als voor het monitoren van de behandeling.

Toepassing van de Wijziging Forensische Zorg Omgevingsplan gemeente Zeist maakt het voor de gemeente mogelijk om meer eisen te stellen met betrekking sociale veiligheid in de omgeving van een activiteit.. Gemeente: Stel die eisen!

In onze ogen moet het dan echt om een serieuze afdeling bewaking gaan, die en passant ook de drugshandel en de prostitutie in de gaten houden. Want die neemt ook toe rond een forensische instelling.

Er is geen aanleiding of rechtsplicht Fivoor positief te bestemmen

BDD kan zich vinden in de regie die de gemeente wenst te nemen bij het huisvesten van forensische zorg op het grondgebied van de gemeente.

Wij kunnen ons echter niet vinden in het feit dat het Ontwerp Wijziging Omgevingsplan, bij wege van uitzondering, voorziet in het positief bestemmen van de forensische zorg op het WA Terrein in Den Dolder, waarop Fivoor zich bevindt. Op dit moment rust op deze terreinen, volgens het bestemmingsplan, de bestemming: maatschappelijke doeleinden.

Het uitdrukkelijk als forensische zorg -met uitsterfconstructie- bestemmen van de terreinen waarop Fivoor zich bevindt, dreigt de positie van Fivoor alleen maar sterker te maken.

Een positieve bestemming forensische zorg belemmert toekomstig actief grondbeleid van de gemeente (onteigening, minnelijke verwerving) in het kader van de transformatie van het gebied naar een woonwijk. Het positief bestemmen van forensische zorg zet die ontwikkeling letterlijk op slot. Ook dat staat eraan in de weg, dat het ontwerpplan voorziet in een evenwichtige toedeling van functies.⁵

Dit positief als forensische zorg bestemmen van de zorgkern op het WA Terrein is niet nodig. De motivatie die geldt voor het vaststellen van het Omgevingsplan voor het grondgebied van de gemeente, maakt niet dat Fivoor zelf positief bestemd moet worden. Er is geen enkele reden het zorgcluster op het WA Terrein deel uit te laten maken van dit Omgevingsplan.

Als de terreinen waarop Fivoor zich bevindt uit het Ontwerp Wijziging Omgevingsplan worden gehaald, blijft daar het huidige planologisch regime (maatschappelijke doeleinden) onverkort gelden. Daarmee voorkomt de gemeente dat later wegbestemmen moeilijker wordt en dat zij aanzienlijk meer planschade of onteigeningsschadeloosstelling moet betalen op het moment dat uiteindelijk wel wordt gekozen voor een andere bestemming ter plaatse van Fivoor.

Als de terreinen waarop Fivoor zich bevindt uit het Ontwerp Wijziging Omgevingsplan worden gehaald, worden de andere doelen: het nemen van regie in de rest van de gemeente, onverminderd gehaald.

Het omgevingsplan lijkt uit te gaan van een 'uitruil' van bestemmingen. Doordat forensische zorg in de rest van de gemeente verboden wordt, moet het wel positief bestemd worden ter plaatse van Fivoor. Die gedachte berust op een misvatting en kan niet worden beschouwd als een evenwichtige toedeling van functies (goede ruimtelijke onderbouwing). De gemeenteraad is volledig vrij in het vaststellen van de omvang van het plangebied en op de raad rust dan ook geen enkele verplichting Fivoor positief te bestemmen met de bestemming forensische zorg,

Voor zover ons bekend rust momenteel op de Fivoor locatie nog de bestemming 'maatschappelijke doeleinden'; en zijn de gronden aangewezen voor het uitoefenen van activiteiten gericht op de sociale, maatschappelijke, educatieve en openbare dienstverlening in de categorieën 1 en 2 van de bij deze voorschriften behorende Lijst van Maatschappelijke instellingen, waaronder gezondheidszorg en/of, zorg- en welzijn en/of, jeugd- en kinderopvang en/of, onderwijs en/of, religie en/of, bibliotheken en/of, openbare dienstverlening en/of, verenigingsleven.

Het verlenen van zware psychiatrische zorg dan wel het hebben van een gesloten inrichting waarin zorg wordt verleend in een forensisch kader c.q. strafmaatregelen en/of TBS ten uitvoer worden gelegd, past daar niet in. Als dat zo is, dan heeft de gemeente onder de huidige voorschriften méér regie dan onder het ontwerpplan. Waar zij nu handhavend zou kunnen optreden tegen een gebruik dat afwijkt van de ter plaatse geldende bestemming, kan dat niet meer na vaststelling van dit plan. De gemeente geeft zo de regie uit handen.

⁵ ECLI:NL:RVS:2019:502, waarin functies als opvang van (ex)gedetineerden, (ex)verslaafden, (...) tbs-kliniek of psychiatrische inrichting uitdrukkelijk **niet** tot maatschappelijke doeleinden werd gerekend vanwege de verwachte gebiedsontwikkeling van de directe omgeving: 'de raad heeft zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat die functies niet goed passen bij de gewenste invulling van het gebied en dat die belemmerend kunnen werken voor de beoogde duurzame invulling'

Bovendien geldt, dat voor zover bekend, het gebouw Wier + is vergund met een projectbesluit, zodat het uitsluitend voor dat gebouw geldt en niet voor het gebied waar het gebouw in gelegen is. Ook dat zou een reden moeten zijn dit plan niet vast te stellen, nu de bestemming daardoor plots over een veel groter gebied geldt, dan nu het geval is. Dat maakt de openbare orde en veiligheid een stuk minder goed te handhaven dan wanneer de bestemming beperkt blijft tot een aangeduid gebouw.

Overigens voorziet het ontwerpplan niet in de bestemming 'celgebouw' zoals opgenomen in de bijlage I, onderdeel B, bij het Besluit bouwwerken leefomgeving (Bbl). Ter plaatse van Fivoor is de gebruiksfunctie voor ruimten voor dwangverblijf van personen. Indien de huidige bestemming daar ook niet in voorziet en vast staat, dat penitentiaire, forensische en TBS maatregelen ten uitvoer gelegd worden in een gesloten en halfopen inrichting, dient de gemeente te onderzoeken of zij handhavend kan optreden, in plaats van dat gebruik positief te bestemmen.

Samenvattend

Het voorstel zoals het er nu ligt ontbeert, op het punt Fivoor buiten de Wijziging Omgevingsplan Forensische Zorg te houden, de juiste belangenafweging tussen de belangen van de bewoners van Den Dolder en de overige bewoners van Zeist, zoals voorgeschreven in de Omgevingswet.

Tevens is het voorstel in strijd met het gelijkheidsbeginsel. Ten koste van de veiligheid van bewoners van Den Dolder, die bescherming juist het meest nodig hebben, beschermt de gemeente de rest van de bewoners van Zeist.

Vervolgens is het voorstel in strijd met het vertrouwensbeginsel. Het is immers in strijd met de gebiedsvisie WA Hoeve en consequente communicatie over vertrek en woningbouw sindsdien.

Daarnaast is het voorstel intrinsiek tegenstrijdig. Uitsterven is zo geformuleerd dat de doodstrijd eeuwig kan duren en de mogelijkheid tot het forensisch gebruik van terreinen wordt juist uitgebreid.

Tenslotte is de keus om Fivoor buiten de verbodsbepaling van Wijziging Omgevingsplan Forensische Zorg te houden, onjuist gemotiveerd.

Verzoeken

Wij verzoeken u de wijziging van het Omgevingsplan Forensische Zorg zo aan te passen dat Fivoor ook onder de verbodsbepaling valt (wegbestemmen), en verder te beslissen dat Fivoor moet vertrekken door een duidelijke einddatum te noemen. Zo snel mogelijk, uiterlijk 1 januari 2027. Ook zou geformuleerd moeten worden dat tot vertrek überhaupt geen wijziging van de invulling van de zorg mag plaatsvinden. Ook moet er een patiëntenstop komen.

Voor zover het wegbestemmen van de Fivoor locatie niet haalbaar zou zijn, verzoeken wij de Fivoor locatie haar huidige bestemming ongewijzigd te doen houden en te onderzoeken welke mogelijkheden er zijn om handhavend op te treden tegen van de bestemming afwijkend gebruik.

Wij kunnen ons op geen enkele wijze vinden in het positief bestemmen van forensische zorg bij Fivoor op de WA Hoeve.

Maar zelfs als dat overwogen zou worden na de tweede moord in zeven jaar ter plaatse (wat voor ons onbegrijpelijk zou zijn, ook gegeven de voorziene ontwikkeling van het gebied, het verlies van elke regiemogelijkheid en de afwezigheid van welke rechtsplicht dat te doen ook), dan dient die bestemming slechts aan de twee door Fivoor in gebruik zijnde gebouwen en niet aan het gehele zorggebied te worden toegekend. Bovendien dienen dan strengere en handhaafbare voorschriften te worden opgelegd. In plaats van het metrage en het aantal cliënten (wat niet handhaafbaar is), dient het aantal zorgplaatsen (bedden) te worden geteld. Het gaat niet aan om cliënten van Fivoor te willen aanwijzen, nu Fivoor aantoonbaar meerdere locaties exploiteert. Bovendien kan ook Altrecht personen huisvesten op het terrein. Het gaat erom dat het feitelijk aantal cliënten dat op enig moment ter plaatse is het maximaal toegestane aantal fysiek niet kan overschrijden. Daar dient het omgevingsplan strenge regels aan te verbinden, door de huidige capaciteit van de beide gebouwen positief in het ontwerpplan over te nemen.

Indien u de terreinen waarop Fivoor zich bevindt onverhoopt positief zou bestemmen tot forensische zorg, dient ook een duidelijke einddatum te worden genoemd. Anders is het uitsterfbeleid, waar het ontwerp van uitgaat, een dode letter. Gezien de gebiedsvisie en de toezeggingen uit het verleden: Uiterlijk 1 januari 2027.

Wij verzoeken u daarbij tevens tot datum vertrek, hoge eisen te stellen aan de bedrijfsvoering van Fivoor en Altrecht, op het gebied van veiligheid voor de omgeving. Voldoende ogen, oren en menskracht in dienst om buiten de poort de gedragingen van patiënten die oefenen met vrijheden te monitoren, te rapporteren en eventueel bij te sturen. Een volwaardige afdeling bewaking.

Wij verzoeken u om in het ontwerp Wijziging Omgevingsplan op te nemen dat bij een verzoek van Fivoor tot verhuizing naar een andere locatie binnen Zeist, bij de verplichte belangenafweging voor de omwonenden van de nieuwe locatie, de belangen van de bewoners van Den Dolder als zwaarwegend zullen meewegen. Dit om verhuizing van Fivoor binnen Zeist reëel mogelijk te maken.

Namens het bestuur van de Belangenvereniging Den Dolder,

Hetty Beekman
Voorzitter.